

OSMISMĚRKA - přejeme všem našim čtenářům..

T	S	U	P	O	S	A	M	U	Z	I	K	Á	L	A
A	K	P	E	L	Á	N	I	F	S	K	Ř	Í	Ň	T
P	Ř	E	Z	D	Í	V	K	A	Í	V	E	S	E	I
O	L	É	V	L	O	P	O	N	O	M	R	O	H	L
T	A	L	O	B	M	O	T	S	J	F	A	U	N	A
O	B	R	Á	Z	D	A	T	E	K	A	R	M	O	N
P	L	E	V	E	L	R	K	Á	D	O	B	U	B	A
G	H	U	D	B	A	N	V	O	J	Á	H	M	N	B
R	Ú	E	A	K	M	L	A	D	S	I	S	I	O	K
I	L	N	A	O	Č	N	L	E	Ž	U	K	E	B	K
M	K	A	T	I	R	B	E	L	E	C	Š	O	Ň	O
A	A	I	N	E	K	O	A	H	U	T	S	K	C	Ž
S	V	E	H	L	A	B	T	E	K	S	A	B	A	I
A	K	V	O	L	I	S	E	Ř	P	P	U	R	H	C
A	R	U	D	E	C	O	R	P	N	Á	D	E	C	H

BANALITA, BANKA, BASKETBAL, BLATNÍK, BODÁK, BONBON, BRÁZDA, CELEBRITA, DÁSEŇ, FAUNA, FINÁLÉ, GRIMASA, HÁJOVNA, HERNA, HORMON, HUDBA, HŮLKA, CHRUP, KOMBAJN, KOŽICH, KRČMA, KUŽEL, MASOPUST, MONOPOL, MOTIV, MUMIE, MUZIKÁL, NÁDECH, NÁLEPKA, OSUŠKA, PLEVEL, POTOPA, PROCEDURA, PŘEHLED, PŘESILOVKA, PŘEZDÍVKA, RAKETA, SKŘÍŇ, STRAKA, STUHA, TOMBOLA.

NAŠE DĚDINY - zpravodaj obcí Bohuslavice, Březnice a Salaš. * Vydává Římskokatolická farnost Březnice, Březnice 14, 760 01 Zlín. * Své příspěvky můžete vložit do poštovní schránky farního úřadu v Březnici, poslat elektronickou poštou na adresu: nase.dediny@volny.cz nebo předat členům redakční rady. * Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů, při výběru dává přednost textům stručným. * Nevyzádané příspěvky se nevracejí. * Zpravodaj je vydáván za podpory Obce Březnice a Obce Bohuslavice. * Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. * Uzávěrka čísla: 16.3.2022.

BŘEZEN 2022

ROČNÍK XXI. ČÍSLO 3

NAŠE DĚDINY

Zpravodaj obcí Březnice - Bohuslavice - Salaš



Ilustrace: J. Švajdová

VZÁCNÝ JUBILANT

Víš, že i sedmikráska voní?

Čím?

Přece sluncem, deštěm, zemí.

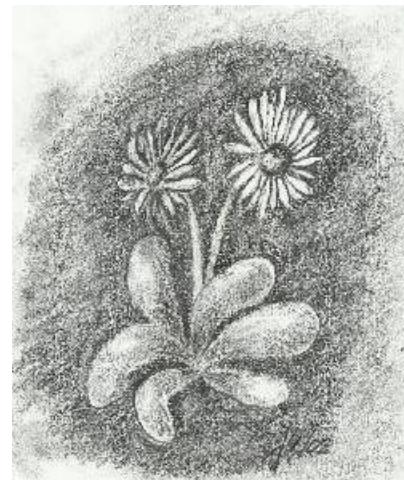
Nemůže se rovnat růži
rostet, kvete, vzhlíží k nebi
malá, přitisknutá k zemi.

Skromná, bílá, neplní nám vázy
na zahradách, polích, zdobí trávy
cestám svítí, aby nezbloudily
naše oči, pokud vidí, potěšíly.

Skromnost je jí ctností
slouží nám všem k radosti.
Zkus sklonit koleno k ní
a okusit vůni její.

Poznáš, že i sedmikráska voní.

Jindřiška Švajdová



Ilustrace: J. Švajdová

ZPRÁVY Z NAŠICH DĚDIN

Na časopis Naše dědiny jste darovali: v Salaši 410,- Kč, v Březnice 1 400,- Kč.
Děkujeme za Vaše příspěvky.

Uzávěrka příštího čísla Našich dědin bude 20. 4. 2022

MODLITBA ZA MÍR VE SVĚTĚ

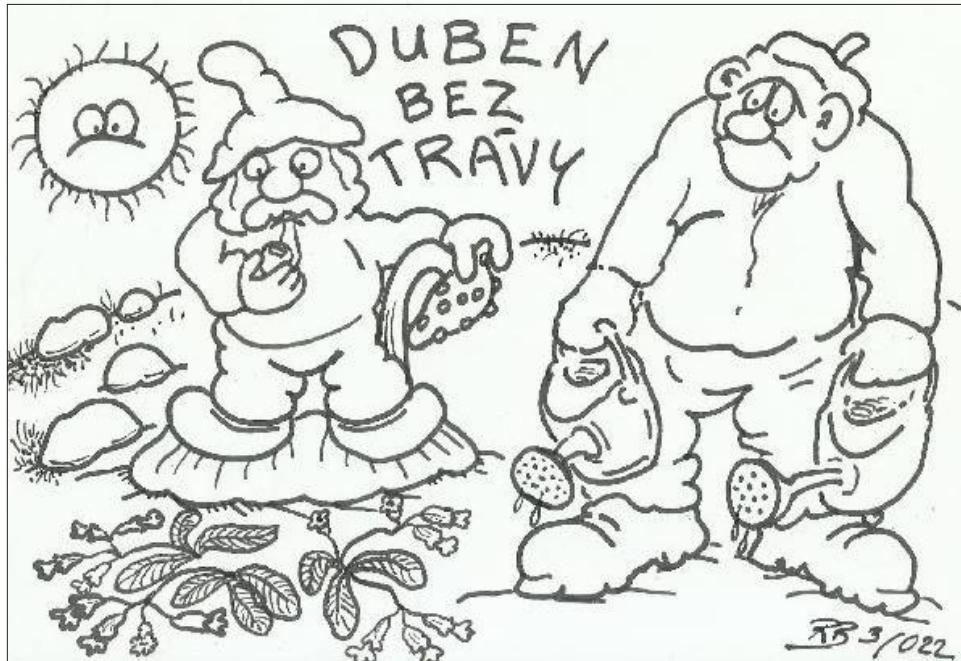
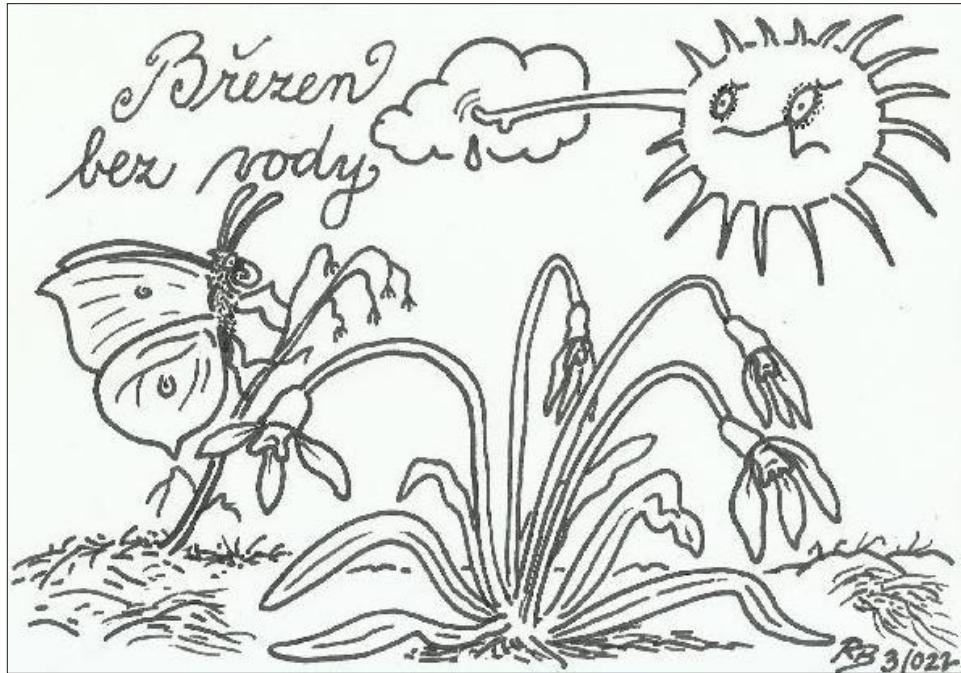
*Hospodine, slyš můj hlas, když volám, smiluj se nade mnou. (ŽALM 27,7)
Všemohoucí Bože, ty jsi dárce pokoje. Stojíme zde proto před tebou a prosíme:*

■ Přispěj na pomoc světu, který je zasažen násilím, a daruj lidem mír. ■ Posiluj v srdečích všech, kteří mají zodpovědnost za tento svět, odvahu bránit skutečnou spravedlnost, svobodu a důstojnost všech lidí. ■ Upevňuj odhodlání všech, kteří nasazují své síly v boji se zlem. ■ Uzdrav srdce mužů i žen, kteří zaslepení nenávistí a sobectvím neváhají použít násilí pro dosažení svých cílů. ■ Probud v nás vnímavost pro trpící i ochotu jim pomáhat. ■ Nauč nás odpouštět těm, kteří se proti nám provinili, a prosit za odpustění ty, kterým jsme my sami ublížili.
Prosíme tě, Bože, vyslyš nás skrze našeho Pána Ježíše Krista, neboť on nám otevřel cestu do tvého království pokoje. AMEN

*Pokojné velikonoční svátky přeje redakce
časopisu.*



BŘEZEN 2022



Ilustrace: Radim Bárta

BŘEZEN 2022

Jak se vejce stalo velikonočním symbolem

Kateřina byla královskou dcerou v Egyptě. Žila před mnoha lety v Alexandrii. Tenkrát tam vládl římský císař. Jmenoval se Maxencius a byl nejmocnějším mužem na zemi.

Jednoho dne navštívil město Alexandrii. Povolal si k sobě Kateřinu, protože byla známá svou velkou moudrostí. Chtěl, aby mu vyprávěla o Ježíšovi. Dozvěděl se totiž, že je křesťankou.

Kateřina znala hodně příběhů o Ježíšovi. Císař naslouchal s napětím. Líbilo se mu, co Ježíš dělal. Všichni jeho rádci se tomu divili. Císař totiž křest'any pronásledoval. Mnozí byli na jeho příkaz popraveni. Kateřina vyprávěla o jeho životě, o jeho smrti a nakonec také o jeho zmrvýchvstání. „Zmrvýchvstání?“ zeptal se císař překvapeně. Kateřina přitakala. Tomu se císař začal smát a volal: „To ti budu věřit, leda když z mrtvého kamene probudíš život!“

Kateřina odešla sklíčená. Ale pak ji něco napadlo: koupila od jednoho hospodáře slepičí vejce, na kterém seděla kvočna a mělo se z něj brzy vyklubat kurátko. S tímto vejcem šla Kateřina následujícího dne k císaři. Kateřina mu ukázala vejce. V tu chvíli se ve vejci objevila trhlina a mláďátko se začalo klubat ven. Císař se trpělivě díval, jak se mládě osvobozuje z vajíčka. Posměch z jeho tváře zmizel. „Zdánlivě mrtvé,“ řekla Kateřina. „Zdánlivě mrtvé a přece plné života!“

Vypravuje se, že císař zůstal zaraženě mlčet. A tak se obyčejné vejce stalo vejcem velikonočním. Stalo se symbolem toho, co se nedá lidsky pochopit: Kristus vstal z mrtvých. Opravdu vstal!

Willi Fährmann

Vážení spoluobčané, před námi je doba velikonoční. Pro křest'any jsou Velikonoce největší svátky v roce. Radují se z toho, že Ježíš, který se v Betlémě narodil a v Jeruzalémě na kříži zemřel, vstal z mrtvých. Lidsky se to nedá pochopit. Můžeme tomu věřit nebo také nemusíme. Sám Ježíš za svého pozemského života prohlásil: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude živ, a žádný, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky.“ A za chvíli potvrdil tato svá slova tím, že vzkřísil k životu svého mrtvého přítele Lazara. Kolik lidí na celém světě během dvou tisíciletí za tuto důležitou pravdu dalo svůj život. Tito svědkové nám otvírají nadějí do budoucna, že pozemskou smrtí všechno nekončí. A kdo tomu aspoň trošku věří, může nyní prožívat spolu s věřícími občany velikou radost.

P. Jaroslav Poláč



BŘEZEN 2022

Masopust - Salaš 2022

Tato tradiční událost nám ukazuje na příchod doby postní. Děkujeme všem, kteří letos obcházeli naše příbytky a přinášeli do našich domovů tuto zprávu, že končí liturgické mezidobí a začíná doba postní.

Donesli nám ale také spoustu dobré nálady a radosti. Zpěv a hra na harmoniku nechyběly. Děkujeme všem ze SDH v Salaši, ať vás sv. Florián ochraňuje.

Jana Svozilová



POZVÁNKY DO NAŠICH DĚDIN

V obci Březnice byl instalován Z-BOX společnosti Zásilkovna. Nachází se před obecním úřadem - u spojovacího chodníku k parkovišti (viz foto).



Obec BŘEZNICE Vás srdečně zve na

**OBECNÍ
ZABÍJAČKU
2. 4. 2022
od 12 hod.
Obecní sál**



POZVÁNKY DO NAŠICH DĚDIN

Pod ba dachýny bude k vidění na 400 sběratelských panenek z porcelánu či vynilu, včetně reborovaných panenek, Barbie, spousta kočárek, plyšových hraček, postýlek, koibek a mnoho dalších doplňků.

Doprovodný program 18.4. a 24.4. – obsáhlé komentované prohlidky vystavovatele kám na téma expozice a historie hraček, ukázka výroby reborovaných panenek, soutěže pro děti, malování tematických obrázků za sladké odměny.

Výstava panenek

14.-28.4. 2022 Obecní sál Březnice u Zlína

Vstupné:
69,-/49,-

Panenky a suvenýry k zakoupení



**14.4.-15.4. od 10 do 17 hod
16.4. ZAVŘENO
17.4.-20.4. od 10 do 17 hod.
21.4.-22.4. od 12 do 17 hod.
23.4.-28.4. od 10 do 17 hod.**

Po telefonické konzultaci možnost tématické prohlidky pro dětské kolektivy MŠ i ZŠ (dle ročníků a českých možností povídání z historie hraček, vysvětlení a ukázka výroby reborovaných panenek, v případě zájmu se také možno domluvit na výrobě glycerinových myde).

1420 735 965 117; moriquesdolls@centrum.cz; FB: /moriques.dolls; www.moriques-s-dolls.webside.cz

Postěte se

Od zraňujících slov - vaše rty ať vyslovují slova žehnání.

Od kritiky a pomluv - místo nich v sobě probuděte shovívavost a buďte milosrdní.

Od nespokojenosti - místo ní v sobě probuděte vděčnost za všechno, co máte.

Od nenávisti - překonejte ji odpusťením.

Od sobectví - překonejte ho soucitem a láskou k druhým.

Od pesimismu - nahraďte ho nadějí, kterou dává Bůh.

Od zbytečných činností - místo toho věnujte své síly tomu, co je důležité.

*Nepřesvědčujme Boha o tom, co potřebujeme,
ale nechejme se přesvědčit, že nám dá to, co je pro nás dobré.*

Jana Svozilová



Všecko nechť se mezi vámi děje v lásce.

1. Korintským 16:14

Rekonstrukce silnice a chodníků na horním konci Bohuslavic

Jak jsem už psala v některém z podzimních čísel Našich dědin, podařilo se nám vloni uspět s žádostí o dotaci na chodník na horní konec obce u Státního fondu dopravní infrastruktury z dotačního titulu „Bezpečnost 2021“ a zároveň máme opět dojednánu spolupráci s Ředitelstvím silnic Zlínského kraje na rekonstrukci silnice podél tohoto chodníku. V zimě se uskutečnilo výběrové řízení na zhотовitele tohoto společného projektu a zakázku tentokrát vyhrála firma KKS Zlín, spol. s r. o. Bohužel kvůli zvýšeným cenám bude naše část stavby oproti původnímu rozpočtu cca 6,4 mil. Kč stát 8.736.877,50 Kč, z toho bychom měli od SFDI dostat příspěvek cca 3,2 mil. Kč.

Pravděpodobně už ve druhé polovině nebo koncem března (v závislosti na zajištění dopravních omezení) začnou stavební práce a skončit by měly v polovině října tohoto roku. Předmětem investice obce je stavební úprava stávajícího pravostranného chodníku a úprava nástupní plochy u levostranného zastávkového pruhu s osazením nového přístřešku pro cestující, úprava napojení místních komunikací, úprava nájezdů a sjездů na přilehlé nemovitosti, vegetační úpravy a další související stavební úpravy. Pro ŘSZK stavba spočívá v úpravě vozovky II/490, začátek opravovaného úseku je u dopravní značky „začátek obce“ ve směru od Zlína, konec úseku je před domem čp. 18. Celková délka úseku je 663 m a součástí stavby je také stavební úprava mostů ev.č. 490-017 a 490-018.

Stavební práce budou probíhat za částečné uzavírky po polovinách vozovky s řízením dopravy pomocí semaforů. S pracemi se začne ve směru od Zlína nejprve levá strana (zastávka), dále silnice a chodník od sokolovny cca po točnu, později druhá polovina s druhým mostem až po místo, kde se před 5 lety s pracemi skončilo. Pro vozidla o hmotnosti nad 7,5 tuny mimo autobusy a IZS bude stanovena objízdná trasa. Doufám, že ji řidiči budou respektovat více, než v loňském roce při opravě úseků na dolním konci a že tedy všichni ve zdraví tuto stavbu přežijeme.

Jana Puškáčová, starostka obce Bohuslavice

POZVÁNKY DO NAŠICH DĚDIN

BOHOSLUŽBY O VELIKONOCÍCH

Neděle 10. dubna KVĚTNÁ NEDĚLE <i>Připomínka Ježíšova vjezdu do Jeruzaléma</i>	Přede mší svatou žehnání ratolestí 8:00 Březnice 9:45 Bohuslavice u Zlína 11:00 Salaš
Čtvrtek 14. dubna ZELENÝ ČTVRTEK <i>Připomínka Ježíšovy poslední večeře</i>	18:00 Březnice Po mší svaté adorace v Getsemanské zahradě
Pátek 15. dubna VELKÝ PÁTEK <i>Připomínka Ježíšova utrpení a smrti na kríži den přísného postu</i>	15:00 Pobožnost křížové cesty v Březnici, Bohuslavicích i na Salaši 18:00 Březnice Po velkopátečních obřadech celonoční bdění u Ježíšova hrobu.
Sobota 16. dubna BÍLÁ SOBOTA <i>Připomínka, kdy tělo Ježíšovo setrvávalo v hrobě</i>	Do 15:00 možnost navštívit Boží hrob
	20:00 Březnice – VELIKONOČNÍ VIGILIE SLAVNOSTI ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ
Neděle 17. dubna SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ <i>Připomínka Ježíšova vzkríšení</i>	8:00 Březnice 9:45 Bohuslavice u Zlína 11:00 Salaš Při mší svaté žehnání pokrmů
Pondělí 18. dubna Pondělí velikonoční	8:00 Březnice 9:45 Bohuslavice



POZVÁNKY DO NAŠICH DĚDIN

Rozpis zápasů SK Březnice - jaro 2022 - muži

Ne	27.3.2022	SKB-Slavkov p.H.	15:00 hod.
SO	2.4.2022	Tečovice - SKB	15:30 hod.
NE	10.4.2022	SKB - Mladcová	15:30 hod.
NE	17.4.2022	Holešov B - SKB	10:15 hod.
NE	24.4.2022	SKB - Veselá	16:00 hod.
NE	1.5.2022	Lužkovice - SKB	16:30 hod.
SO	7.5.2022	Chropyně - SKB	16:30 hod.
NE	15.5.2022	SKB - Lhota	16:30 hod.
SO	21.5.2022	Louky - SKB	16:30 hod.
NE	29.5.2022	SKB - Kostelec	17:00 hod.
SO	4.6.2022	Jaroslavice - SKB	17:00 hod.
NE	12.6.2022	SKB-Ludkovice	17:00 hod.

Rozpisy zápasů ostatních družstev budou zveřejněny po jejich rozlosování.

14. Bohuslavický bazárek

Na začátku března jsme měli opět naplánovaný, dnes už tradiční Bohuslavický bazárek. Je to neuvěřitelné, jak ten čas letí. Musím říct, že od dob, když jsme někdy v roce 2015 s touto akcí začínali, se mnohé změnilo. Minimálně jsme se z Hasičské zbrojnice přesunuli do tělocvičny naší základní a mateřské školy, kde máme ideální zázemí. Prodejci se nám za ty roky také prostřídali, a proto jsou stále v prodeji různorodé hračky a oblečení. My, pořadatelky, se na něj těšíme i kvůli příležitosti potkat se s našimi přáteli, které jsme díky uspěchané době dlouho neviděli.

Tento rok však dostal nás bazárek nový rozměr. Jelikož byl termín naplánovaný přesně týden po začátku války na Ukrajině, rozhodli jsme se, že ho spojíme i s charitativní sbírkou finanční a také materiální. Jsme moc rádi, že se v Bohuslavicích našla spousta solidárních lidí a proto se nakonec různých hygienických, zdravotnických a jiných potřeb sešlo opravdu hodně. Část jsme druhý den odvezli do Laser game ve Zlíně a odtud šli na potřebná místa na hranice či přímo do vnitrozemí Ukrajiny.

Druhou část sbírky spolu s roztríděným oblečením dle věku jsme nechali v prostorách klubíku v tělocvičně. Pokud byste právě vy ubytovávali ukrajinské ženy a děti, které potřebují materiálně vybavit, tak se na mě neváhejte obrátit.

Finanční sbírka spolu s výtěžkem z bazárku nakonec vysla na neuvěřitelných 21 000 Kč. Což je částka, která nás opravdu velmi mile překvapila, spíše šokovala. Tyto peníze bud' využijeme přímo na podporu „našim ubytovaným“ uprchlíkům, nebo je pošleme na některou z veřejných sbírek.

Děkujeme strašně moc všem, kteří ať už jakkoliv přispěli - vaše podpora určitě pomůže lidem, kteří to teď úplně nejvíce potřebují. Dost jsem zvažovala, zda tento článek napsat, jelikož se v naší společnosti začínají objevovat nepřející skupiny osob, ale snad se mezi námi najde ještě dost těch solidárních. Právě těch, kteří nemyslí jen na sebe a chápou význam ztráty domova a nejbližší rodiny.

Svetlana Bilavčíková



... dva břehy může spojit most

Tak nevím, ale řekla bych, že velkou gáži by si letošní madam Zima za svou práci nezasloužila.

Poetické chvíle, kdy vločky v lehkém větríku v ovzduší tancují, aby za pár okamžíků celou krajinu do bílého, stříbrem vyšitého závoje ustrojily, jen pouhým snem se staly. A tak nezbývá než doufat, že se k nám ta *Ladovská zima* snad ještě někdy v budoucnu navrátí.

Dvacátého března, tři minuty po půl páté odpoledne, vstoupilo Slunce do znamení Berana.

Nastala jarní rovnodennost a nám tak bylo dopřáno, na královském trůnu paní Vesnu přivítat.

Neslyšela jsem o nikom, kdo by se na jarní dny netěšil. Cožpak by bylo možné neobdivovat se spanlostí rozkvětlých sněženek, bledulí či fialek? A co třeba oslnivá krása obyčejné, do daleka zářící pampelišky? Anebo vznešená bříza, jejíž bílý šat v kombinaci s jemně zelenavými lístky, jako cosi tajemného působí. Nalévající se pupeny stromů, zvolna pak do jemných kvítků se přeměňující, které k bohaté hostině, poletující návštěvníky zvou. A těch mistrovských tónů, našim uším lahodících, kterými nedočkaví ptáčci celou krajinu obdarovávají. A což teprve až luční kvítí do krásy rozkvete a do pestrobarevnosti oděná louka, k usednutí pozve nás.

A tak jako každoročně, tak i to letošní jaro plna očekávání budu, jestli ta stará, v poli opuštěná hrušeň síly ještě ke květenství najde. Už před mnoha lety si mne svou krásou připoutala. Od té doby už hodně zestárla. A stejně jako člověk životem znavený, tak i ona se pozvolna k zemi sklání. Její popraskaný kmen, vrásky starého člověka mne připomíná. A prochlé větve, šedivé vlasy letitých starců zobrazují. Nevím nic o jejím osudu, ani o tom, komu kdysi sloužila. Podstatné je, že mé nitro stále ještě něhou naplnit dokáže.

Jaro většina z nás vnímá jako údobí kouzel, zrození, mladosti. Ale je to též období, kdy na odpočinek už jen málo času zbývat bude. Kola života neúprosně se otáčí a s přibývajícími léty, síly kdesi do neznáma odlétají. A tak čas od času divné myšlenky mojí hlavou putují a cosi neradostného o nezvládání všech těch prací, mně našeptávají. Ale jako človíček přírodu odchovaný, nesním o krásných, architekty navrhovaných sadech. Pěstěné zahrady, dokonale střížené trávníky či exotické rostliny, jen pramálo mně říkají. Miluji divokou přírodu v celé její kráse. Takovou, ve které svůj domov nejrůznější obyvatelé zvířecí říše najít mohou. Když pak pod starou korunu stromu usedám, štěbetání ptáčků a žabí kuňkání poslouchám, pak vím, že právě příroda je pro mne tou nejkrásnější zahradou.

A naříkající znavená záda? Těm pak večer opodědok či jiný hojivý balzám k uzdravení nabídnou.

Nadpis „Vzácný jubilant“ vyjadřuje (aspoň si myslím) snahu všech, kteří přispívali svými články, postřehy ze svého okolí a tím pomohli zachytit historii svých obcí v našem regionu. Ta historie vědění o nás trvá letos v březnu dvacet let - proto zpravodaj Naše dědiny je opravdu vzácný jubilant.

Poděkování patří všem duchovním, kteří zpravodaj vždy podporovali a podporují.

Díky Vám všem za finanční příspěvky do kasiček i jednotlivým dárcům.

Díky obcím za velkou finanční podporu.

Díky všem, kteří pomohli a stále pomáhají časopis obohatit svými příspěvky, články, ilustracemi.

V neposlední řadě velké poděkování patří bývalému obětavému vedoucímu redakce panu Jiřímu Mudříkovi, který už nás sleduje z jiných končin.

Poděkování patří redakci, kterou dnes čítají jen dva členové: Marie Burdelová, která se stará o grafickou úpravu, úpravu textu a celou organizaci vydání zpravodaje, P. Jaroslav Poláč, který vydávání časopisu podporuje a těší ho, že může svým úvodním slovem oslovovat občany všech tří obcí.

Poděkování patří i dobrovolníkům, kteří se starají o rozesízení časopisu do Vašich poštovních schránek.

Je našim přáním aby časopis Naše dědiny i nadále oslovoval čtenáře a přinášel radost do Vašich domovů.

Jindřiška Švajdová



foto archiv

Zakladateli byli P. Pavel Caha a Mgr. Josef Pala, který do zpravodajské činnosti zasvětil redakční radu. V té od raného založení pracovali pan Jiří Mudřík (vedení redakce, foto), paní Marie Burdelová, pan Walter Masař (grafická úprava, tisk), paní Jindříška Švajdová (ilustrace, básně, články).



Foto archiv - zakladajicí redakční rada



Setkávali jsme se na faře při společné koordinaci tvorby nového čísla.

Většina práce ale čekala členy redakční rady doma - psaní článků, úprava příspěvků, návštěvy pamětníků, rozhovory s významnými osobnostmi našeho regionu, tvorba kreseb, ilustrací, fotografování zajímavých akcí, shromažďování historických i současných fotografií, tvorba osmisměrek, roháčků, křížovek... A to vše převést do elektronické podoby pro grafika a sazbu. Kromě grafického uspořádání a tisku nebyla tato činnost nijak honorována. Ostatní dělali práci spojenou s tvorbou zpravodaje Naše dědiny zdarma a ve svém volném čase. Těšilo je, že existuje zpravodaj Naše dědiny, tak jako zpravodaj v jiných obcích.

Přesto se našli i „takoví“, kteří časopis, jehož vydávala farnost Březnice, ve schránce nechtáeli.

Ale cožpak se neříká, že je to právě práce, která je tím nejúčinnějším lékem na lejcjaké lidské neduhy? Avšak znám ještě jednu léčivou bylinu, co z náručí všelijakých děsivých okamžíků vymanit nás dokáže. Říká se jí písnička.

O naší generaci let šedesátých se praví, že jsme vyrůstali na kvalitní hudbě vynikajících muzikantů. Rodila se díla bohatá na slovní zásobu. Byla to doba společenského i kulturního rozkvětu. Neznámé nám nebyly ani zahraniční protest songy. Může být, že jsme v té době ještě jejich pravému významu tak dobře nerozuměli a okouzlovala nás pouze líbivá hudba. Jedno však většina z nás pochopila, že každé zlo, atď už je to devastování přírody či válečné běsnění, má jednoho společného imenovatele a tím je touha po zisku.

Naši rodiče svou zálibu nacházeli většinou v dechovce, country muzice, nebo taky v tak zvaných „hašlerovkách“, jak se písním Karla Hašlera říkalo.

Osmdesát let uplynulo před nedávnem od smrti tohoto vynikajícího písničkáře, herce, skladatele, spisovatele, umělecky nadaného člověka.

Byl členem Národního divadla, vystupoval v různých kabaretech v Lucerně i Rokoku. Prostřednictvím svých písni vysmíval se politice i gestapu, což se mu stalo osudným. V pouhých dvaadesáti letech, po krutém mučení, zemřel v koncentračním táboře.

Jeho písním se podařilo překonat rokli času a těžko jen kdy v zapomnění upadnou. A to proto, že mají hlavu i patu, což se o většině současných hitů říci nedá. Zpíval o aktuálních témaitech, o vlasti, o lásce, o Praze, kterou na devše miloval. Jeho píseň „Pětatřicátnici“, pokaždé ve mně evokuje vzpomínku na mého drahého otce, který si tuto melodii tak rád prozpěvoval.

S příjmením Karla Hašlera jsou spojeny též anýzové bonbony proti kašli a chrapotu, Hašlerky.

Ani cesta těchto oblíbených pamlsků s bylinnými výtažky, nebyla jednoduchá. U jejich zrodu stál hamburský lékárník, proslavil je Enrico Caruso, proslulý pěvec, kterému byly nabídnuty, když ho zlobil hlas. Později pak jejich recepturu získal pražský podnikatel Lhotský, který je uvedl na trh pod jménem Destinky. To podle známé herečky Emy Destinové. Avšak ani tento název nebyl zárukou velkého úspěchu. Až pak konečně ke konci roku 1920, se souhlasem Karla Hašlera, byly tyto cucavé bonbony přejmenovány na Hašlerky.

Aktuálně se Hašlerky prodávají v několika variantách.
Zajisté si mnozí čtenáři vzpomenou na původní balení v takových ruličkách.



Březnové, slunečními paprsky obdarované odpoledne, pomalu končí a mne ještě poslední a nejoblíbenější úkol čeká. Je to takové to „dolce far niente - sladké nicnedělání“.

V klidu a nádheře svého okolí si zcela jasně uvědomuji svoji velkou vděčnost, že součástí této krajiny stále ještě můžu být.

Všechny strasti dnešního světa upadají kdesi do zapomnění, a já nepřestávám věřit, že dva břehy vždycky může spojit most!

Klid v duši, naději v srdci a radostnou cestu Vám všem.

Marie Nevělíková

*„Proti trampotám života dal Bůh člověku
tři věci - naději, spánek a smích.“*

/Immanuel Kant/



Vzácný jubilant

Doba, ve které momentálně všichni žijeme, není příhodná pro spokojený život. Aspoň, že už sedí na trůně měsíc březen a neduživé zimní slunce dostává novou sílu. Je cítit předjarní nervozitu přírody, která se pozvolna probouzí k novému životu.

Sama si teprve teď uvědomuji, že zahrádky, pole, louky a stromy byly pro nás i nejstarším učitelem, co nám pomáhal vnímat čas mnohem dříve, než jsme poznali hodiny nebo kalendář.

Když ještě zubaté březnové slunko hřeje jen za oknem, hodiny stromů odbíjejí už aspoň polohlasem jaro.

A v březnu roku 2002 vyšlo první číslo zpravodaje NAŠE DĚDINY. Navázal na před časem vydávanou DĚDINU, která vycházela v Bohuslavicích jako občasník. Zájem o ni byl i v okolí celé farnosti.

Naše rozhodnutí vydávat Naše dědiny se formovalo pozvolna delší dobou. Časopis měl vytvářet mosty mezi lidmi, kteří žijí ve všech třech obcích. Sice každá obec je jiná, ale mnoho věcí všechny spojuje. Věděli jsme, že slovo má velkou moc, věděli jsme, že také slovo dokáže povzbudit, potěsit, přinést útěchu a naději. Každý z nás je vděčný za pár slov, které může s druhým prohodit. Slova jsou jako páky, které uvádějí věci do pohybu. Měly nás pohnout k činnosti pro druhé.

Chtěli jsme zachytit události, zajímavosti a postřehy z našeho regionu. Chtěli jsme postihnout, jestli se jako lidé chováme dostatečně odpovědně a důstojně, jestli jako sousedé se k sobě navzájem chováme ohleduplně. A stejně tak, jestli je naše chování vhodné k okolní přírodě a celému životnímu prostředí.

To byl nás cíl, který jsme si stanovili na stránkách zpravodaje Naše dědiny.

S myšlenkou obnovit časopis pro březnickou farnost přišel P. Pavel Caha. Protože jeho posláním byla práce s mládeží, hodně se naskytala možnost zapojit do dění kolem nového časopisu mládež. Na faře se shromažďovaly děti ve výtvarném kroužku, sportovní činnosti, konaly se přednášky, uskutečňovaly se výměnné tábory atd.

Do časopisu se uváděly rozhovory s pamětníky jak se Salaše, Bohuslavic i Březnice a tím se utvářela svým způsobem i historie jednotlivých obcí.

Finanční podporu při vydávání nového zpravodaje poskytly příslušné obce i město Zlín. Vydavatelem byla od počátku farnost Březnice.

Základní bylinky pro ochranu jater

Červená řepa - je přirozeným zdrojem všech vitamínů a minerálů, která játra potřebují pro plnění funkce trávení. Odstraňuje škodlivý tuk z jater, takže eliminuje negativní dopady tučného a mastného jídla na vaše zažívání.

Kurkuma - koření, které má prokázané léčivé účinky na játra. Podporuje tvorbu trávících enzymů a je silně protizánětlivý.

Artyčok - je skvělým přírodním lékem na žlučník, játra a slinivku, celkově detoxikuje, prospívá látkové výměně, snižuje hladinu krevního cholesterolu i cukru (je to vhodný doplněk při diabetu).

Ostropestřec mariánský - bylinka, kterou by měl užívat každý, kdo má nějaké patologické jaterní testy nebo prodělal jaterní virózu. Je možné ji podávat i dlouhodobě. Nejlepším obdobím je jaro, ale lidé se špatnými jaterními testy by ji měli užívat dlouhodobě - celoročně.

Pampeliška - jarní salát z listů pampelišky je balzám pro játra a žlučník. Hořčiny v ní obsažené pomáhají odbourávat toxiny z těla a eliminují všechny dietní chyby. Pampeliškový salát je ideální doplněk ke grilování. Zlepšuje totiž trávení, a když se přejíte, není vám tak špatně, pokud přijímáte hořčiny. Stejně dobře působí i kořen pampelišky, který obsahuje inulin. Ten má příznivý vliv i na střevní peristaltiku.

Jarní (jaterní) očista by měla obsahovat

- Práce s emocemi - zbabte se všech emocí, které nepotřebujete nebo které vás brzdí. Je to čas zrodu nového, tedy i nového já. Pokud jste připraveni.
- Jídlo - dopřejte si méně jídla a méně alkoholu - střídmost játra milují. Není potřeba držet dlouhé a těžké pusty, ale trochu si oděprt nám jen prospěje. Na jaře je potřeba si "odlehčit".
- Hodně se smějte a radujte. Jako malé děti. Stejně jak intenzivně se vztekají, tak intenzivně se radují.
- Začněte více chodit a hýbat se, ať pomůžete játrům v jejich funkci - rozhýbávat.
- Oblečení svlékajte pomalu. Všichni se na jaro těšíme, ale naše energie je ještě oslabená po zimě a velmi zranitelná. Zimní bundy tedy odkládejte pomalu a chráňte si hlavně oblast krku a šíje.
- Dopřejte si horčké a bylinky. Zařaďte je do jídelníčku. Játra tím pookřejí.

Přeji Vám krásné jarní dny a pevné zdraví.

Pavla Žilinská

Vzpomínkový příspěvek z Našich dědin, jehož autorkou před 15 lety byla paní Jenka Sobotková

Co čas odvál

Psal se srpen 1936, byly žně v plném spěchu, aby pokosené obilí bylo svezeno do stodol za slunečného počasí. Po silnici jezdily hlavně žebříňák, tažené koňmi a nebo kravkami. Z hlavní cesty na Horním konci Březnice se přes most nad potokem jelo a jezdí do ulice Filip. Právě z dolní strany mostu byl obchod s koloniálním zbožím, který vedli manželé Vavrušovi, Josef a Marie, pro občany měli přezdívkou u Důpalů. Na druhé straně mostu u hlavní silnice byl taktéž koloniální obchod, který vedli Alois a Marie Vyoralovi a zase přezdívka u Šviháků. Těch přezdívek v celé obci bylo hodně a to proto, že se mnoho starousedlých rodin jmenovalo stejně jako Vavrušovi, Vyoralovi, Poláškovi, Slezákoví, Kadlčákoví, Faldíkovit atd., proto si občané pro orientaci zvolili přezdívky. V ten jeden srpnový den, od rána bylo v obchodě u Důpalů dosti rušno. Na nákupy chodily hlavně paníma my a selky. Do obchodu byl schodek a při otevření dveří nad hlavou zazvonil zvonek. Místo v obchodě z jedné třetiny zaplňoval pult, na kterém byly váhy jako v lékárně, ve sklenicích naplněné bonbony, papír na balení zboží a tuhý papír na kornouty. Za pultem v regálech naskládaný cukr komole, tj. cukr v celku, od kruhové části vespod se nahoru zužoval do špice. Balený byl krásně v černém voskovaném papíře. Koření všeho druhu, že to vonělo v celém obchodě. V pravém rohu obchodu u dveří stály naskládané biče na pohánění koní a krav. Právě vešla na nákup paníma Vavrušová-Jamská ze vzdálených pasek, ostatní přítomné ženy udiveně hleděly a paníma Vrlová se odváží a osloví ji: „Filko, jak to, že jdeš nakupovat, vždyť minulý týden v úterý Tě přejel v úvozové cestě žebříňák?“ Paní Vavrušová-Jamská se pootočila, zvedla pravý ukazovák a vážným hlasem řekla: „robečky, enom sa nerozležat, enom sa nerozležat!“ Poněvadž ostatní ženy bydlí blízko obchodu, dávají panímaře Jamské přednost nákupu, vždyť tato musí pešky šlapat do značného kopce po cestě Lánovce, asi dva kilometry ke svému stavení za kopcem. Nakoupené zboží váže do plachetky, trávnice, koupila dvě kila červené soli, tj. sůl do nápoje pro kravičky, kus cukru homole a do pergamenového papíru navážil pan Vavruša marmeládu z plechového kyblíku. Panímařa svázanou nošku dává na záda a s pozdravem s pámem Bohem odchází. Zvonek nad dveřmi zazvoní a tetička se pomalu vzdaluje po hrbotaté cestě k domovu. Nákupy ostatních žen pokračují a další přichází do obchodu děvčátko usměvavé, okáte, vlásky kolem hlavy se vlní, asi sedmiletá Mařenka Miklová, kousek přes cestu ze statku. Jasným hláskem zdraví: „pochválen buď Ježíš Kristus“ a přítomní odpovídají: „až na věky“. Mařenka je u pultu a oslovuje pana Vavrušu: „Strýčku, chtěla bych za padesát haléřů ingryše.“ „A které chces,“ ptá se pan Vavruša. „No ty červené kuličky.“ Strýček dělá z kousku balícího papíru kornoutek a plechovou lopatkou nabere kuličky, odváží a zabalí. Mařenka platí a se slovy s pámem Bohem, odchází.

To oslovení, strýčku a tetičko, užívaly všechny děti, které chodily do místní školy a to pro všechny starší občany, aniž by to byl nějaký příbuzenský vztah. Vždyť to bylo tak srdečné a přeci nám strýček a tetička neublíží.

Tak to tenkrát bývalo.

OKNO ZDRAVÍ PRO VŠECHNY, KDO CHTĚJÍ PEČOVAT O SEBE A SVÉ BLÍZKÉ

TÉMA - Játra a jaro



Milí čtenáři, o slovo se hlásí konečně jaro. Také máte rádi tohle roční období, kdy se zazelená tráva, odložíme šály a čepice a nadechneme se vzdachu, který tak krásně začíná vonět? Příroda je neprekonatelná a neznám žádného člověka, který by nejásal nad touto nádherou. Než se necháme unést jarní atmosférou, pojďme se společně podívat na to, zda i naše tělo nás poslouchá stejně, jako příroda.

Duben je měsíc, ve kterém jsou nejvíce zatěžována játra. Takže pokud jste ještě nezačali s očistou organismu, je nejvyšší čas. Drsná detoxikační kúra bez předchozí přípravy ale není úplně to nejlepší, co pro sebe můžete udělat, naopak. Postupujte raději jemně a vydržte třeba po celý měsíc. Játra vám poděkují. Játra jsou centrálním orgánem látkové výměny, stojí za metabolismem, tvorbou žluči i některých hormonů. Zodpovědnost za veškerý „detox“ v těle nesou právě játra. Začneme-li tedy s očistou organismu najednou, toxiny je doslova zaplaví a oslabí jejich běžné fungování.

Jak poznáme, že jsou játra slabená

Clověk je unavený, bolí ho hlava, může mít poruchy trávení, cítit nevolnost, pálení žáhy. Také se mohou objevit poruchy hybnosti velkých kloubů, bolesti ve stehnech, potíže s vaječníky nebo prsy, může docházet k poruchám vidění.

Co játrům prospívá

Je nezbytné odlehčit jídelníček. V dubnu více než jindy, omezte živočišnou stravu, alespoň na jeden až dva týdny. Vyzkoušejte a uvidíte, jak se budete cítit. Také je vhodné omezit bílý cukr, bílou pšeničnou mouku, polotovary a hlavně alkohol. Játra odlehčí i pravidelné vynechání pevné stravy na jeden den v týdnu. V tyto dny je vhodné pít čistou vodu, bylinkové čaje a čerstvé zeleninové šťávy. Játrům obzvláště prospívá šťáva z červené řepy. Játra také potřebují vápník, hořčík, komplex vitamínů B, vitamin E a selen. A obecně mezi potraviny jara patří čočka, špalda, klíčky řeřichy, ostrostřecová semínka, semínka řeřichy, rukola, medvědí česnek, cibulka, řapíkatý celer.

Játra a trávení

Je celkem logické, že když někde něco neproudí, projeví se to i na trávení. Vzniká pocit nafouknutí v podžebří nebo nadbříšku, mírný pocit tísně na hrudníku, ale i pocit knedlíku v krku. V podžebří to může píchat či tlačit, hlavně po nějakém emočním napětí - to většinou cítíte hlavně vpravo.

Clověk má pocit plnosti i po malém množství jídla, ale na druhou stranu pociťuje zvláštní hlad.

Játra odpovídají za kvalitu šlach

Šlachy jsou tkáně, které spojují klouby a svaly. Aby mohly šlachy správně fungovat, musí být vyživovány krví jater. Pokud játra fungují správně, šlachy a blány jsou správně zvlhčovány a vyživovány. Jakmile dojde k jakémukoliv narušení funkce, nejsou šlachy dostatečně vyživovány a jejich schopnost pohybu se zmenšuje. Nejčastější patologie - tuhnutí končetin, obtíže při napínání a ohýbání, svalové kontrakce, třes rukou a nohou, záškuby končetin, záněty šlach, apod.

Nehty

Zdroj výživy nehtů je stejný jako u šlach. Pokud je výživa nedostatečná, jsou nehty měkké a jemné. Mohou být suché a mají zašlou barvu. Ve vážnějších případech jsou deformované, lámavé, či roztržené.

Oči jsou vývodem jater

Opět to souvisí s výživou a dostatečnou cirkulací - pokud nejsou dostatečně zásobovány je vidění rozostřené, noční vidění obtížné. Může docházet k jejich vysychání (syndrom suchého oka). Pokud nemůžete vydržet bez slunečních brýlí, tak byste se měli „podívat“ na svá játra. Vzpomeňte si, jak vás sluníčko drázdí, když jste večer trochu popíjeli.

Pozor na emoce

Játra jsou orgánem, který uchovává nejvíce nezpracované emoce. Vše co v sobě dusíme a neventilujeme, zůstává v játrech a oslabuje je. Nejhorské emoce pro játra jsou: zlost, agrese, sebelítost, malichernost a pesimismus. Stagnaci jater často také způsobuje stres (např. šikana na pracovišti, neřešené vztahy, velké pracovní nasazení, apod.) Hlavní emocí jater je hněv. Nadměrný hněv játra poškozuje, ale stejně tak je poškozuje, když hněv zůstává uvnitř. Je to však také naopak. Pokud jsou játra slabená, může se hněv objevit i při sebemenším podnětu. Takže cholericci, začněte řešit svoje játra!

Ráda bych vám doporučila nějaký univerzální produkt, který posílí játra. Není to však jednoduché. Játra mohou být v plnosti nebo prázdnotě, může se objevit stagnace jater atd. V přírodní medicíně platí, že každý potřebuje své individuální řešení.

